

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- * Rådets forordning (EF) nr. 974/98 af 3. maj 1998 om indførelse af euroen 1
- * Rådets forordning (EF) nr. 975/98 af 3. maj 1998 om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb 6

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

98/307/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien 9

98/308/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland 11

98/309/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Østrig 13

98/310/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig 14

98/311/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien 15

98/312/EF:

- * Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Spanien 17

98/313/EF:	
* Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Portugal	18
98/314/EF:	
* Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Sverige	19
98/315/EF:	
* Rådets beslutning af 1. maj 1998 om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Det Forenede Kongerige	20
98/316/EF:	
* Rådets henstilling af 1. maj 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 2	21
Udkast til erklæring fra Rådet (Økonomi og finans) og ministrene, forsamlet i Rådet udsendt den 1. maj 1998	28
98/317/EF:	
* Rådets beslutning af 3. maj 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 4	30
98/318/EF:	
* Rådets henstilling af 3. maj 1998 om udnævnelse af formanden og næstformanden for Den Europæiske Centralbank samt de øvrige medlemmer af dennes direktion	36

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 974/98
af 3. maj 1998
om indførelse af euroen

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽³⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Denne forordning fastsætter pengelovgivningsbestemmelser for de medlemsstater, der har vedtaget at indføre euroen; der er allerede blevet fastsat bestemmelser om kontinuitet i aftaler, udskiftning af henvisninger til ecuen i retlige instrumenter med henvisninger til euroen og afrunding i Rådets forordning (EF) nr. 1103/97 af 17. juni 1997 om visse bestemmelser vedrørende indførelsen af euroen ⁽⁴⁾; indførelsen af euroen vedrører alle borgeres daglige transaktioner i de deltagende medlemsstater; for at sikre navnlig forbrugerne en afbalanceret overgang bør man også undersøge andre foranstaltninger end foranstaltningerne i nærværende forordning og i forordning (EF) nr. 1103/97;
- (2) på Det Europæiske Råds møde den 15. og 16. december 1995 i Madrid blev det besluttet, at betegnelsen »ecu«, der i traktaten benyttes til at henvise til den europæiske valutaenhed, er en generisk betegnelse; de 15 medlemsstaters regeringer besluttede, at denne afgørelse er den godkendte og endelige fortolkning af de relevante bestemmelser i traktaten; navnet på den fælles europæiske valuta skal være »euro«; euroen vil som valuta for de delta-

gende medlemsstater blive opdelt i et hundrede underenheder med navnet »cent«; definitionen af navnet »cent« forhindrer ikke brug af varianter af denne betegnelse i almindelig brug i medlemsstaterne; Det Europæiske Råd var desuden af den opfattelse, at navnet på den fælles valuta skal være det samme på alle Den Europæiske Unions officielle sprog, idet der dog tages hensyn til de forskellige alfabeter;

- (3) Rådet træffer efter traktatens artikel 109 L, stk. 4, tredje punktum, ud over fastlæggelsen af omregningskurserne de foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af euroen;
- (4) i alle tilfælde, hvor en medlemsstat i medfør af traktatens artikel 109 K, stk. 2, bliver en deltagende medlemsstat, træffer Rådet i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 5, de andre foranstaltninger, som er nødvendige for en hurtig indførelse af euroen som fælles valuta i den pågældende medlemsstat;
- (5) i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum, vedtager Rådet på datoen for indledningen af tredje fase de omregningskurser, til hvilke de deltagende medlemsstaters valutaer fastlæses uigenkaldeligt, og til hvilken uigenkaldeligt fastlåst kurs euroen træder i stedet for disse valutaer;
- (6) eftersom der hverken er nogen kursrisiko mellem euroenheden og de nationale valutaenheder eller mellem de nationale valutaenheder indbyrdes, bør lovbestemmelserne fortolkes i lyset heraf;
- (7) udtrykket »aftale«, der anvendes ved definitionen af retlige instrumenter, skal anses for at omfatte alle typer aftaler, uanset hvordan de er indgået;
- (8) for at forberede en problemfri overgang til euroen er det nødvendigt med en overgangsperiode mellem erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen og indførelsen af europengesedler

⁽¹⁾ EFT C 369 af 7. 12. 1996, s. 10.

⁽²⁾ EFT C 205 af 5. 7. 1997, s. 18.

⁽³⁾ EFT C 380 af 16. 12. 1996, s. 50.

⁽⁴⁾ EFT L 162 af 19. 6. 1997, s. 1.

og -mønter; i denne periode vil de nationale valutaenheder være defineret som underopdelinger af euroen; der etableres derved retlig ækvivalens mellem euroenheden og de nationale valutaenheder;

- (9) i henhold til traktatens artikel 109 G og forordning (EF) nr. 1103/97 afløser euroen ecuen fra den 1. januar 1999 som EF-institutionernes regningsenhed; euroen skal også være regningsenheden for Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker; i overensstemmelse med Madrid-konklusionerne gennemfører Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) den monetære politik i euroenheden; dette forhindrer ikke de nationale centralbanker i at føre konti i deres nationale valutaenhed i løbet af overgangsperioden, især for deres medarbejdere og den offentlige administration;
- (10) alle deltagende medlemsstater kan tillade, at euroenheden anvendes i fuldt omfang på deres område i overgangsperioden;
- (11) i løbet af overgangsperioden kan der gyldigt udfærdiges aftaler, nationale love og andre retlige instrumenter i euroenheden eller den nationale valutaenhed; i denne periode berører denne forordning ikke gyldigheden af henvisninger til en national valuta i et retligt instrument;
- (12) medmindre andet aftales, skal de økonomiske agenter respektere valutaangivelsen i et retligt instrument i forbindelse med alle handlinger, der skal udføres i henhold til det pågældende instrument;
- (13) euroenheden og de nationale valutaenheder bliver enheder af samme valuta; det bør også sikres, at betalinger i en deltagende medlemsstat ved kreditering af en konto kan ske enten i euroenheden eller i den respektive nationale valutaenhed; bestemmelser om betalinger ved kreditering af en konto bør også gælde for grænseoverskridende betalinger, der er denomineret i euroenheden eller i den nationale valutaenhed, som kreditors konto står i; for at sikre, at betalingssystemerne kan fungere efter hensigten, er det nødvendigt at indføre bestemmelser om kreditering af konti ved betalingsmidler, der krediteres via disse systemer; bestemmelser om betalinger ved kreditering af en konto må ikke medføre, at finansielle formidlere er nødt til at tilbyde enten andre betalingsfaciliteter eller

produkter, der denomineres i en bestemt euroenhed; bestemmelserne om betaling ved kreditering af en konto forhindrer ikke finansielle formidlere i at koordinere indførelsen af betalingsfaciliteter denomineret i euroenheden, der bygger på en fælles teknisk infrastruktur i overgangsperioden;

- (14) i overensstemmelse med Det Europæiske Råds konklusioner fra mødet i Madrid udsteder de deltagende medlemsstater nye omsættelige offentlige gældsbeviser i euroen fra den 1. januar 1999; det vil være ønskeligt, at gældsudstedere får mulighed for at redenominere udestående gæld til euroenheden; redenomineringsbestemmelserne skal udformes således, at de også kan anvendes ved retter i tredjelande; udstederne skal have mulighed for at redenominere udestående gæld, der er denomineret i en medlemsstats nationale valutaenhed, når denne medlemsstat har redenomineret en del af eller hele sin offentlige sektors udestående gæld; disse bestemmelser vedrører ikke indførelsen af supplerende foranstaltninger til ændring af vilkårene for udestående gæld, f.eks. med henblik på at ændre den udestående gælds nominelle pålydende, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området; det vil være ønskeligt, at medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger til at ændre regningsenheden i de operationelle procedurer for de organiserede markeder;
- (15) det kan også blive nødvendigt med yderligere tiltag på fællesskabsniveau for at kaste lys over, hvilke konsekvenser indførelsen af euroen får på anvendelsen af gældende fællesskabsbestemmelser, især for så vidt angår netting, modregning og teknikker med tilsvarende virkning;
- (16) krav om anvendelse af euroenheden kan kun gennemføres på grundlag af fællesskabslovgivning; i transaktioner med den offentlige sektor kan de deltagende medlemsstater tillade brug af euroenheden; i overensstemmelse med det referencescenario, som Det Europæiske Råd fastlagde på mødet i Madrid, vil den fællesskabslovgivning, der lægger tidsrammen for den almindelige brug af euroenheden, formentlig indrømme den enkelte medlemsstat en vis fleksibilitet;
- (17) i henhold til traktatens artikel 105 A kan Rådet vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter;

(18) pengesedler og mønter skal beskyttes på passende vis mod forfalskning;

(19) pengesedler og mønter denomineret i de nationale valutaenheder mister deres status som lovligt betalingsmiddel senest seks måneder efter overgangsperiodens udløb; begrænsninger i betalinger med sedler og mønter, som medlemsstaterne har indført af offentlige hensyn, er ikke uforenelige med eurosedlers og -mønters status som lovligt betalingsmiddel, hvis der findes andre lovlige midler til betaling af pengegæld;

(20) fra og med overgangsperiodens udløb skal henvisninger i retlige instrumenter, der foreligger ved overgangsperiodens udløb, læses som henvisninger til euroenheden efter de respektive omregningskurser; en fysisk redenominering af de eksisterende retlige instrumenter er derfor ikke nødvendig til dette formål; afrundingsreglerne i forordning (EF) nr. 1103/97 gælder også for de omvekslinger, der skal foretages ved overgangsperiodens udløb eller efter overgangsperioden; af tydelighedshensyn kan det være ønskeligt, at den fysiske redenominering sker så hurtigt som muligt;

(21) i punkt 2 i protokol nr. 11 om visse bestemmelser vedrørende Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland hedder det bl.a., at protokollens punkt 5 finder anvendelse, hvis Det Forenede Kongerige meddeler Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase; den 30. oktober 1997 meddelte Det Forenede Kongerige Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase; i punkt 5 hedder det, at bl.a. traktatens artikel 109 L, stk. 4, ikke finder anvendelse på Det Forenede Kongerige;

(22) med henvisning til punkt 1 i protokol nr. 12 om visse bestemmelser vedrørende Danmark har Danmark, som led i Edinburgh-afgørelsen af 12. december 1992, meddelt, at det ikke vil deltage i tredje fase; i henhold til punkt 2 i nævnte protokol vil alle artikler og bestemmelser i traktaten og ESCB-statutten, hvor der henvises til en dispensation, derfor gælde for Danmark;

(23) i overensstemmelse med traktatens artikel 109 L, stk. 4, vil den fælles valuta kun blive indført i de medlemsstater, der ikke har nogen dispensation;

(24) denne forordning skal derfor finde anvendelse i henhold til traktatens artikel 189, jf. dog protokol nr. 11 og 12 og artikel 109 K, stk. 1 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

DEL I

DEFINITIONER

Artikel 1

I denne forordning forstås ved:

- »deltagende medlemsstater«: Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland
- »retlige instrumenter«: lovbestemmelser, administrative retsakter, retsafgørelser, aftaler, ensidige retshandlinger, betalingsmidler bortset fra pengesedler og mønter samt andre retligt bindende instrumenter
- »omregningskurser«: de uigenkaldeligt fastlåste omregningskurser, som Rådet vedtager for hver af de deltagende medlemsstaters valuta i henhold til traktatens artikel 109 L, stk. 4, første punktum
- »euroenhed«: den valutaenhed, der er omhandlet i artikel 2, andet punktum
- »nationale valutaenheder«: enhederne af de deltagende medlemsstaters valutaer, således som disse enheder er defineret dagen før indledningen af tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union
- »overgangsperiode«: det tidsrum, der begynder den 1. januar 1999 og slutter den 31. december 2001
- »redenominere«: ændre den enhed, som den udestående gælds størrelse er opført i, fra en national valutaenhed til euroenheden, som defineret i artikel 2, men uden at der som følge af redenomineringen ændres andet i gældens øvrige vilkår, idet dette reguleres i henhold til den nationale lovgivning på området.

DEL II

ERSTATNING AF DE DELTAGENDE MEDLEMSSTATERS VALUTAER MED EUROEN

Artikel 2

Fra den 1. januar 1999 skal valutaen for de deltagende medlemsstater være euroen. Valutaenheden skal være én euro. Én euro opdeles i et hundrede cent.

Artikel 3

De deltagende medlemsstaters valutaer erstattes med euroen til omregningskurserne.

Artikel 4

Euroen skal være regningsenheden for Den Europæiske Centralbank (ECB) og de deltagende medlemsstaters centralbanker.

DEL III

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 5

Artikel 6, 7, 8 og 9 finder anvendelse i overgangsperioden.

Artikel 6

1. Euroen opdeles tillige i de nationale valutaenheder efter omregningskurserne. Underopdelinger heraf skal bevares. Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning finder pengelovgivningen i de deltagende medlemsstater fortsat anvendelse.

2. Såfremt der i et retligt instrument henvises til en national valutaenhed, skal denne henvisning have samme gyldighed, som hvis der var henvist til euroenheden efter de gældende omregningskurser.

Artikel 7

Erstatningen af de deltagende medlemsstaters valutaer med euroen har ikke i sig selv den virkning at ændre valutaangivelsen i retlige instrumenter, der foreligger på den dato, hvor erstatningen finder sted.

Artikel 8

1. Handlinger, der skal udføres i henhold til retlige instrumenter, der foreskriver brug af, eller som er denomineret i en national valutaenhed, skal udføres i den pågældende nationale valutaenhed. Handlinger, der skal udføres i henhold til retlige instrumenter, der foreskriver brug af, eller som er denomineret i euroenheden, skal udføres i denne enhed.

2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder, medmindre andet aftales mellem parterne.

3. Uanset stk. 1 kan et beløb, der enten er denomineret i euroenheden eller i den nationale valutaenhed i en given deltagende medlemsstat, og som skal betales inden for denne medlemsstat ved kreditering af kreditors konto, enten betales af debitor i euroenheden eller i den pågældende nationale valutaenhed. Beløbet skal krediteres kreditors konto i hans kontos denominering, idet en eventuel omveksling skal ske til omregningskurserne.

4. Uanset stk. 1 kan hver enkelt deltagende medlemsstat træffe foranstaltninger, som kan være nødvendige for

— at medlemsstatens offentlige sektors udestående gæld som defineret i det europæiske nationalregnskabssystem, der er denomineret i den nationale valutaenhed og udstedt i henhold til medlemsstatens nationale lovgivning, kan redenomineres til euroenheden. Hvis en medlemsstat træffer en sådan foranstaltning, kan udstedere redenominere gæld denomineret i den pågældende medlemsstats valutaenhed til euroenheden, medmindre en sådan redenominering udtrykkelig er udelukket i kontrakten; denne bestemmelse finder anvendelse på den offentlige sektors gæld samt på obligationer og andre former for gældsinstru-

menter, der kan omsættes på kapitalmarkeder, og på pengemarkedsinstrumenter fra andre udstedere;

— at gøre det muligt at omlægge regningsenheden for deres operationelle procedurer fra en national valutaenhed til euroenheden for:

a) markeder for reguleret omveksling, clearing og afregning af instrumenter som nævnt i afsnit B i bilaget til Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringservice i forbindelse med værdipapirer⁽¹⁾ og af råvarer, og

b) systemer for reguleret omveksling, clearing og afregning.

5. Andre bestemmelser end bestemmelserne i stk. 4, der forpligter til brug af euroenheden, må kun vedtages af de deltagende medlemsstater i henhold til en tidsramme, der er fastsat i EF-lovgivningen.

6. Deltagende medlemsstaters nationale lovbestemmelser, der tillader eller pålægger netting, modregning eller teknikker med tilsvarende virkning, skal gælde for pengeforpligtelser, uanset hvilken valuta de er denomineret i, hvis denomineringen er i euroenheden eller en national valutaenhed, idet en eventuel omveksling skal ske til omregningskurserne.

Artikel 9

Pengesedler og mønter denomineret i en national valutaenhed skal bevare deres status som lovlige betalingsmidler inden for deres territoriale grænser pr. dagen før denne forordnings ikrafttræden.

DEL IV

EUROPENGESEDLER OG -MØNTER

Artikel 10

Fra den 1. januar 2002 sætter ECB og de deltagende medlemsstaters centralbanker pengesedler denomineret i euro i omløb. Med forbehold af artikel 15 er disse pengesedler denomineret i euro de eneste pengesedler, der har status som lovligt betalingsmiddel i alle disse medlemsstater.

⁽¹⁾ EFT L 141 af 11. 6. 1993, s. 27. Direktivet er ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF (EFT L 168 af 18. 7. 1995, s. 7).

Artikel 11

Fra den 1. januar 2002 udsteder de deltagende medlemsstater mønter denomineret i euro eller cent, som opfylder den pålydende værdi og de tekniske specifikationer, som Rådet måtte fastsætte i henhold til traktatens artikel 105 A, stk. 2, andet punktum. Med forbehold af artikel 15 er disse mønter de eneste mønter, der har status som lovligt betalingsmiddel i alle disse medlemsstater. Ingen bortset fra den udstedende myndighed og personer, der er særligt udpegede i den nationale lovgivning i den udstedende medlemsstat, har pligt til i én betaling at modtage mere end 50 mønter.

Artikel 12

De deltagende medlemsstater skal fastsætte passende sanktioner mod efterligning og forfalskning af europenge-sedler og -mønter.

DEL V

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Artikel 14, 15 og 16 finder anvendelse fra overgangsperiodens udløb.

Artikel 14

Såfremt der i retlige instrumenter, der foreligger ved overgangsperiodens udløb, henvises til de nationale valutaenheder, skal disse henvisninger læses som henvisninger til euroenheden i henhold til de respektive omregnings-

kurser. De afrundingsregler, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1103/97, finder anvendelse.

Artikel 15

1. Pengesedler og mønter denomineret i en national valutaenhed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, skal vedblive at være lovligt betalingsmidler inden for deres respektive territoriale grænser i højst seks måneder efter overgangsperiodens udløb; denne frist kan nedsættes ved en national lov.

2. De deltagende medlemsstater kan i op til seks måneder efter overgangsperiodens udløb fastsætte regler for anvendelse af pengesedler og mønter denomineret i deres nationale valutaenhed, jf. artikel 6, stk. 1, og træffe enhver nødvendig foranstaltning med henblik på at lette tilbageværetningen heraf.

Artikel 16

I overensstemmelse med gældende love eller praksis i de deltagende medlemsstater skal de respektive udstedere af pengesedler og mønter vedblive at veksle de pengesedler og mønter, de tidligere har udstedt, til euro til omregningskursen.

DEL VI

IKRAFTTRÆDEN

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten, jf. dog protokol nr. 11 og 12 samt artikel 109 K, stk. 1.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 975/98

af 3. maj 1998

om pålydende værdi og tekniske specifikationer for euromønter, som er bestemt til at sættes i omløb

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105 A, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut ⁽²⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På Det Europæiske Råds møde i Madrid den 15. og 16. december 1995 vedtoges scenariet for overgangen til den fælles valuta, i henhold til hvilket euromønterne senest indføres den 1. januar 2002; der træffes beslutning om den nøjagtige dato, hvor euromønterne skal sættes i omløb, når Rådet vedtager forordningen om indførelse af euroen, umiddelbart efter at afgørelsen om medlemsstaternes indførelse af euroen som én fælles valuta er truffet, hvilket skal ske så tidligt som muligt i løbet af 1998;

(2) I henhold til artikel 105 A, stk. 2, i traktaten kan medlemsstaterne udstede mønter med forbehold af Den Europæiske Centralbanks (ECB) godkendelse af omfanget heraf, og Rådet, der træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 189 C og efter høring af ECB, kan vedtage foranstaltninger med henblik på at harmonisere den pålydende værdi og de tekniske specifikationer for alle mønter, som er bestemt til at sættes i omløb, i den udstrækning det er nødvendigt af hensyn til mønternes smidige omløb i Fællesskabet;

(3) Det Europæiske Monetære Institut har meddelt, at seddelrækken i euro vil gå fra 5 euro til 500 euro;

⁽¹⁾ EFT C 208 af 9. 7. 1997, s. 5, og EFT C 386 af 20. 12. 1997, s. 12.

⁽²⁾ Udtalelse afgivet den 25. juni 1997 (EFT C 205 af 5. 7. 1997, s. 18).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6. november 1997 (EFT C 358 af 24. 11. 1997, s. 24), Rådets fælles holdning af 20. november 1997 (EFT C 23 af 23. 1. 1998, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 17. december 1997 (EFT C 14 af 19. 1. 1998).

sedlernes og mønternes pålydende værdi skal give mulighed for, at der let kan foretages kontantbetalinger af beløb udtrykt i euro og cent;

(4) Rådet gav Fællesskabets møntdirektører mandat til at udarbejde en beretning om et fælles europæisk møntsystem; de fremlagde en beretning i november 1996 og en revideret beretning i februar 1997, der beskriver de nye euromønters pålydende værdi og tekniske specifikationer (diameter, tykkelse, vægt, farve, sammensætning og rand);

(5) det nye europæiske fælles møntsystem bør skabe tillid i offentligheden og bør medføre teknologiske innovationer, som kan etablere det som et sikkert, pålideligt og effektivt system;

(6) offentligt accept af det nye system er et af hovedformålene med Fællesskabets møntsystem; offentlighedens tillid til det nye system vil afhænge af de fysiske karakteristika af euromønterne, som bør være så brugervenlige som muligt;

(7) forbrugersammenslutninger, Den Europæiske Blindeorganisation og repræsentanter for automatindustrien er blevet hørt for at tage hensyn til vigtige møntbrugerkategoriernes specifikke krav; for at sikre en smidig overgang til euroen og fremme brugernes accept af det nye møntsystem skal det garanteres, at visuelle og taktile karakteristika gør det let at skelne mønterne fra hinanden;

(8) de vil være lettere at genkende og blive fortrolig med de nye euromønter, hvis diameterens størrelse bringes i overensstemmelse med mønternes pålydende værdi;

(9) på grund af 1- og 2-euros høje værdi er der behov for nogle særlige sikkerhedsforholdsregler for at reducere mulighederne for forfalskning; de mest effektive sikkerhedsforholdsregler i dag anses for at være en teknik til møntfremstilling i tre lag og kombinationen af to forskellige farver i én mønt;

(10) at give mønterne henholdsvis en europæisk og en national side er en egnet måde at udtrykke tanken

om den europæiske monetære union mellem medlemsstaterne og kan i væsentlig grad øge borgernes accept af mønterne;

rende møntsystem af hensyn til den offentlige sundhed; det synes ønskeligt at reducere nikkelindholdet i mønter ved overgangen til et nyt møntsystem;

(11) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 30. juni 1994 direktiv 94/27/EF⁽¹⁾, som begrænsede anvendelse af nikkel i visse produkter i erkendelse af, at nikkel kan forårsage allergier under visse omstændigheder; mønter er ikke omfattet af dette direktiv; nogle medlemsstater anvender ikke desto mindre en nikkelfri legering kaldet Nordic Gold i deres nuvæ-

(12) møntdirektørernes forslag bør derfor i princippet følges og kan tilpasses for at tage hensyn til vigtige møntbrugerkategoriernes specifikke krav og til behovet for at mindske anvendelsen af nikkel i mønter;

(13) af alle de foreskrevne tekniske specifikationer for euromønter er alene angivelsen af tykkelsen af vejledende art, eftersom en mønts faktiske tykkelse afhænger af den foreskrevne diameter og vægt —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Den første række af euromønter omfatter otte pålydende værdier fra 1 cent til 2 euro med følgende tekniske specifikationer:

Pålydende værdi (euro)	Diameter i mm	Tykkelse i mm ⁽¹⁾	Vægt i g	Form	Farve	Sammensætning	Rand
2	25,75	1,95	8,5	Rund	Ydre del: hvid Indre del: gul	Kobbernikkel (Cu75Ni25) tre lag Nysølv/nikkel/nysølv CuZn20Ni5/Ni12/CuZn20Ni5	Randskrift Fin rifling
1	23,25	2,125	7,5	Rund	Ydre del: gul Indre del: hvid	Nysølv (CuZn20Ni5) tre lag Cu75Ni25/Ni7/Cu75Ni25	Afbrudt rifling
0,50	24,25	1,69	7	Rund	Gul	Nordic Gul Cu89Al5Zn5Sn1	Grov rifling
0,20	22,25	1,63	5,7	Form som spansk blomst*	Gul	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	Uden randprægning
0,10	19,75	1,51	4,1	Rund	Gul	Nordic Gold Cu89Al5Zn5Sn1	Grov rifling
0,05	21,25	1,36	3,9	Rund	Rød	Forkobret jern	Glat
0,02	18,75	1,36	3	Rund	Rød	Forkobret jern	Glat med en rille
0,01	16,25	1,36	2,3	Rund	Rød	Forkobret jern	Glat

(¹) Angivelserne vedrørende tykkelsen er vejledende.

(¹) EFT L 188 af 22. 7. 1994, s. 1.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat i overensstemmelse med traktaten og med forbehold for artikel 109 K, stk. 1, og protokol nr. 11 og 12.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien

(98/307/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholds-

mæssigt stort underskud i Belgien; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Belgien med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Belgien inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Belgien er faldet væsentligt siden 1993, og i 1997 udgjorde det 2,1 % af BNP, hvilket er under traktatens referenceværdi. Det forventes at falde til 1,7 % af BNP i 1998. Ifølge Belgiens konvergensprogram fra 1997 skulle det offentlige underskud falde yderligere til 1,4 % af BNP i 2000.

Den offentlige gældskvote toppede i 1993 på 135,2 % af BNP, men den er faldet hvert år siden da og udgjorde 122,2 % i 1997. I 1998 forventes der et fald, som ifølge Belgiens konvergensprogram skulle fortsætte i de kommende år.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

Nedbringelsen af underskuddet, og især det opnåede niveau for overskuddet på den primære balance, som er steget til over 5 % af BNP siden 1994, bidrager til at sikre et yderligere fald i gældskvoten. Siden vedtagelsen af konvergensprogrammet har den belgiske regering på ny bekræftet, at den agter at fastholde overskuddet på den primære balance på et niveau svarende til ca. 6 % af BNP på mellemlang sigt. Dette overskud på den primære balance er væsentligt for et fortsat vedvarende fald i gældskvoten.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt; den offentlige gældskvote er faldet de sidste fire år og forventes at falde endnu hurtigere i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Belgien er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Belgien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland

(98/308/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 27. juni 1996 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland⁽²⁾; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Tyskland med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽³⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra

Tyskland inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Tyskland voksede i 1995 og 1996, hvor det nåede op på 3,4 % af BNP. Underskuddet blev reduceret i 1997 til 2,7 % af BNP, hvilket er under traktatens referenceværdi, og der forventes et yderligere fald til 2,5 % af BNP i 1998. Ifølge Tysklands konvergensprogram fra 1997 skulle det offentlige underskud falde yderligere til 1,5 % af BNP i 2000.

Den offentlige gældskvotefortsatte med at stige indtil 1997, hvor den androg 61,3 % af BNP; gældskvoten steg til lige over referenceværdien på 60 % af BNP i 1996 efter at være steget brat i 1995. I 1998 forventes gældskvoten at falde, og ifølge Tysklands konvergensprogram skulle den fortsat falde i de kommende år.

De exceptionelle omstændigheder i forbindelse med den tyske genforening er fortsat meget byrdefulde for det tyske budget. Tysklands offentlige gæld omfatter desuden genforeningsrelateret gæld svarende til omkring 10 % af BNP.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt. Gældskvoten lå en anelse over traktatens referenceværdi i 1997, men den forventes at begynde at falde i 1998 for snart at vende tilbage til et niveau, der ligger under traktatens referenceværdi —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Tyskland er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 27. juni 1996 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Tyskland ophæves.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 172 af 11. 7. 1996, s. 26.

⁽³⁾ Rådets henstillinger af 16. september 1996 og 15. september 1997.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Østrig

(98/309/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol; på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 10. juli 1995 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Østrig; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Østrig med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Østrig inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med

forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Østrig er faldet siden 1995, og i 1997 udgjorde det 2,5 % af BNP, hvilket er under traktatens referenceværdi; det forventes at falde yderligere til 2,3 % af BNP i 1998. Ifølge Østrigs ajourførte konvergensprogram fra 1997 skulle underskuddet falde til 1,9 % af BNP i 2000.

Den offentlige gældskvote toppede i 1996 på 69,5 % af BNP, men den faldt derpå til 66,1 % i 1997. I 1998 forventes der et yderligere fald, som ifølge Østrigs ajourførte konvergensprogram skulle fortsætte i de kommende år.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt; gældskvoten er faldende, og denne udvikling forventes at fortsætte i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Østrig er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 10. juli 1995 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Østrig ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Republikken Østrig.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig

(98/310/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske og Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Frankrig med henblik på at bringe denne situation med et forholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra

Frankrig inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Frankrig er faldet væsentligt siden 1994, og i 1997 udgjorde det 3,0 % af BNP, hvilket svarer til traktatens referenceværdi; underskuddet forventes at falde endnu en anelse til 2,9 % af BNP i 1998, og regeringen regner med at nedbringe underskuddet yderligere til 2,3 % af BNP i 1999.

Den offentlige gældskvotepå har været stigende og udgjorde 58,0 % af BNP i 1997, men den har aldrig oversteget traktatens referenceværdi på 60 % af BNP.

Underskuddet var lig med traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at falde til under denne værdi i 1998; den offentlige gældskvotepå ligger fortsat under traktatens referenceværdi —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Frankrig er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Frankrig ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien

(98/311/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Italien med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra

Italien inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Siden 1993 er det offentlige underskud blevet stærkt reduceret til 2,7 % af BNP i 1997, hvilket er under traktatens referenceværdi; det forventes at falde yderligere til 2,5 % af BNP i 1998. I det nye mellemfristede finansielle program 1998-2001, som den italienske regering for nylig forelagde for parlamentet, regnes der med en yderligere nedbringelse af det offentlige underskud til 1,5 % af BNP i 2000 og til 1 % af BNP i 2001.

Den offentlige gældskvotepå toppede i 1994 på 124,9 % af BNP, men den er faldet hvert år siden da og udgjorde 121,6 % i 1997. I det nye mellemfristede finansielle program regnes der med en nedbringelse af gældskvoten for 1998 til 118,2 % af BNP og et yderligere fald i de kommende år. I 2001 forventes en gældskvotepå 107 % af BNP. Denne nedbringelse vil blive understøttet af årlige privatiseringsindtægter på 0,5-0,75 % af BNP indtil 2001. Den italienske regering har også forpligtet sig til at bringe gældskvoten under 100 % i 2003.

Nedbringelsen af underskuddet og især det støt stigende overskud på den primære balance, der udgjorde over 6 % af BNP i 1997, bidrager til at sikre et fald i gældskvoten. Den italienske regering har for nylig på ny bekræftet, at den agter at fastholde overskuddet på den primære balance på et niveau, der bidrager kraftigt til et fald i gældskvoten. Dette overskud på den primære balance er væsentligt for et fortsat vedvarende fald i gældskvoten.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt; gældskvoten er faldet de sidste tre år og forventes at falde endnu hurtigere i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Italien er blevet korrigeret.

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Italien ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Spanien

(98/312/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol; på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Spanien; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Spanien med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Spanien inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med

forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Spanien er faldet væsentligt siden 1995, og i 1997 udgjorde det 2,6 % af BNP, hvilket er under traktatens referenceværdi. Det forventes at falde yderligere til 2,2 % af BNP i 1998. Ifølge Spaniens konvergensprogram fra 1997 skulle det offentlige underskud falde yderligere til 1,6 % af BNP i 2000.

Den offentlige gældskvotep toppede i 1996, hvor den udgjorde 70,1 % af BNP, men den faldt derpå til 68,8 % i 1997. I 1998 forventes der et yderligere fald, som ifølge Spaniens konvergensprogram skulle fortsætte i de kommende år.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt; den offentlige gældskvotep er faldende og forventes at fortsætte med at falde i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Spanien er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Spanien ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Portugal

(98/313/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol; på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Portugal; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Portugal med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Portugal inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse

med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud er faldet væsentligt siden 1993, og i 1997 udgjorde det 2,5 % af BNP, hvilket er under traktatens referenceværdi; det forventes at falde yderligere til 2,2 % af BNP i 1998. Ifølge Portugals konvergensprogram fra 1997 skulle det offentlige underskud falde yderligere til 1,5 % af BNP i 2000.

Den offentlige gældskvote toppede i 1995 på 65,9 % af BNP, men den er faldet hvert år siden da og udgjorde 62,0 % i 1997. I 1998 ventes den offentlige gældskvote at udgøre 60,0 % af BNP, og den forventes derefter at falde til under referenceværdien.

Underskuddet lå under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at falde yderligere på mellemlang sigt; gældskvoten er faldet de sidste to år og forventes snart at falde til et niveau, der ligger under traktatens referenceværdi —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Portugal er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Portugal ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Portugisiske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Sverige

(98/314/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 10. juli 1995 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Sverige; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Sverige med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Sverige inden den 1. marts 1998 i overensstemmelse med

forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Sverige er blevet meget kraftigt reduceret siden 1993, og i 1997 udgjorde det 0,8 % af BNP, hvilket er en del under referenceværdien i traktaten. Der forventes et overskud på 0,5 % af BNP i 1998. Ifølge Sveriges konvergensprogram fra april 1998 forventes der et overskud på de offentlige finanser på 3,5 % af BNP i 2001.

Den offentlige gældskvote toppede i 1994 på 79,0 % af BNP, men den er faldet hvert år siden da og udgjorde 76,6 % i 1997; i 1998 forventes der et yderligere fald, som ifølge revisionen i april 1998 af Sveriges konvergensprogram skulle fortsætte i de kommende år og nå 62,9 % af BNP i 2001.

Underskuddet lå et godt stykke under traktatens referencевærdi i 1997, og der forventes et budgetoverskud i 1998 og et stigende overskud på mellemlang sigt; gældskvoten er faldt de sidste tre år og forventes at fortsætte med at falde i de kommende år —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Sverige er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 10. juli 1995 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Sverige ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Sverige.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS BESLUTNING

af 1. maj 1998

om ophævelse af afgørelsen om et uforholdsmæssigt stort underskud i Det Forenede Kongerige

(98/315/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 104 C, stk. 12,

under henvisning til henstilling fra Kommissionen, og ud fra følgende betragtninger:

Anden fase i gennemførelsen af Den Økonomiske Monetære Union begyndte den 1. januar 1994; ifølge traktatens artikel 109 E, stk. 4, skal medlemsstaterne i denne anden fase bestræbe sig på at undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud;

der findes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, hvorefter der træffes en afgørelse om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, og hvorefter denne afgørelse ophæves, når det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret; i anden fase bestemmes proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud af traktatens artikel 104 C, undtagen stk. 1, 9 og 11; protokollen om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten, indeholder de nærmere bestemmelser om gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud; forordning (EF) nr. 3605/93⁽¹⁾ indeholder detaljerede regler og definitioner med henblik på anvendelsen af nævnte protokol;

på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastslog Rådet den 26. september 1994 i overensstemmelse med traktatens artikel 104 C, stk. 6, at der forelå et uforholdsmæssigt stort underskud i Det Forenede Kongerige; i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 7, rettede Rådet en henstilling til Det Forenede Kongerige med henblik på at bringe denne situation med et uforholdsmæssigt stort underskud til ophør⁽²⁾;

i henhold til traktatens artikel 104 C, stk. 12, ophæver Rådet sin afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud, i det omfang det uforholdsmæssigt store underskud i den pågældende medlemsstat efter Rådets opfattelse er blevet korrigeret;

når Rådet ophæver afgørelsen, sker det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen; på grundlag af de data, der er tilvejebragt af Kommissionen efter indberetning fra Det Forenede Kongerige inden den 1. marts 1998 i over-

ensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93, kan der drages følgende konklusioner:

Det offentlige underskud i Det Forenede Kongerige er faldet væsentligt siden 1993, og i 1997 udgjorde det 1,9 % af BNP, hvilket er en del under traktatens referenceværdi. Underskuddet forventes at falde yderligere til 0,6 % af BNP i 1998. Ifølge Det Forenede Kongeriges konvergensprogram fra 1997 forventes der et overskud på de offentlige finanser ved udgangen af dette årti.

Den offentlige gældskvotestørrelse har aldrig oversteget traktatens referenceværdi på 60 % af BNP; efter at være steget i flere år faldt gældskvoten til 53,4 % af BNP i 1997.

Underskuddet lå et godt stykke under traktatens referenceværdi i 1997 og forventes at forblive under denne værdi i 1998 og at vende til et overskud på mellemlang sigt; den offentlige gældskvotestørrelse ligger fortsat under traktatens referenceværdi —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Det følger af en samlet vurdering, at det uforholdsmæssigt store underskud i Det Forenede Kongerige er blevet korrigeret.

Artikel 2

Rådets afgørelse af 26. september 1994 om et uforholdsmæssigt stort underskud i Det Forenede Kongerige ophæves.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Det Forenede Kongerige, Storbritannien og Nordirland.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

⁽¹⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

⁽²⁾ Rådets henstillinger af 7. november 1994, 24. juli 1995, 16. september 1996 og 15. september 1997.

RÅDETS HENSTILLING

af 1. maj 1998

i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 2

(98/316/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 J, stk. 2,

som henviser til henstilling fra Kommissionen,

som henviser til beretning fra Kommissionen,

som henviser til beretning fra Det Europæiske Monetære Institut,

som henviser til udtalelse af Europa-Parlamentet⁽¹⁾, og

som tager følgende i betragtning:

- (1) Proceduren og tidsplanen for beslutningerne om overgang til tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) er fastsat i traktatens artikel 109 J; Rådet besluttede den 13. december 1996 i Dublin i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, at et flertal af medlemsstaterne ikke opfyldte de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta, at Fællesskabet ikke ville gå over til tredje fase af ØMU i 1997, og at proceduren i artikel 109 J, stk. 4, burde anvendes så hurtigt som muligt i 1998; i henhold til artikel 109 J, stk. 4, indledes den tredje fase af ØMU den 1. januar 1999, hvis datoen for indledning af tredje fase ikke er blevet fastsat ved udgangen af 1997;
- (2) i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, skal fremgangsmåden i denne artikels stk. 1 og 2, med undtagelse af stk. 2, andet led, gentages;
- (3) traktatens artikel 109 J, stk. 1, fastsætter, at de beretninger, der udarbejdes af Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut (EMI) skal omfatte en undersøgelse af, hvorvidt hver medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB), og at det i beretningerne ligeledes skal undersøges, om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver medlemsstat har opfyldt følgende kriterier, der er nævnt i de fire led i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- en høj grad af prisstabilitet; dette vil fremgå af en inflationstakt, som ligger tæt op ad inflationsstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet
- holdbare offentlige finanser; dette vil fremgå af, at medlemsstaten har opnået en offentlig budgetstilling, der ikke udviser et uforholdsmæssigt stort underskud som fastslået i henhold til artikel 104 C, stk. 6
- overholdelse af de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme i mindst to år uden devaluering over for andre medlemsstaters valutaer
- den varige karakter af den konvergens, medlemsstaten har opnået, samt af dens deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme, som afspejlet i de langfristede rentesatser.

Disse fire kriterier og de relevante tidsrum, de skal overholdes i, er præciseret nærmere i protokol nr. 6 til traktaten; Kommissionens og EMI's beretninger skal også omhandle ecuens udvikling, resultaterne af markedsintegrationen, situationen for og udviklingen i betalingsbalancens løbende poster og en redegørelse for udviklingen i enhedslønsmkostningerne og andre prisindeks;

- (4) i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 2, første led, vurderer Rådet på grundlag af disse beretninger, om hver enkelt medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta, og anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, der efter høring af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 4, skal bekræfte, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelse af den fælles valuta;
- (5) medlemsstaternes nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, skal, hvis det er nødvendigt, tilpasses med henblik på at sikre forenelighed med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statuten; disse tilpasninger skal sikre forenelighed med traktaten senest ved oprettelsen af ESCB; Kommissionens og EMI's beretninger giver en detaljeret vurdering af, om hver

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 30. april 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

medlemsstats lovgivning er forenelig med traktatens artikel 107 og 108 og med ESCB-statutten; processen med tilpasning af den nationale lovgivning var endnu ikke afsluttet i Spanien, Frankrig, Luxembourg og Østrig på det tidspunkt, hvor Kommissionen og EMI forelagde deres beretninger; siden er den nødvendige lovgivning blevet vedtaget i Spanien og i Østrig; Luxembourg og Frankrig har taget alle nødvendige skridt for at gøre deres nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten;

- (6) i overensstemmelse med artikel 1 i protokol nr. 6 til traktaten betyder kriteriet vedrørende prisstabilitet som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, første led, at en medlemsstat har en holdbar prisudvikling og en gennemsnitlig inflationstakt, som betragtet i en periode på et år før undersøgelsen ikke overstiger inflationstakten i de højst tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 1,5 procentpoint; for så vidt angår kriteriet vedrørende prisstabilitet måles inflationen ved de harmoniserede forbrugerprisindekser, der er defineret i forordning (EF) nr. 2494/95 ⁽¹⁾; med henblik på at vurdere prisstabilitetskriteriet er en medlemsstats inflation blevet målt ved den procentvise ændring i det aritmetiske gennemsnit af tolv månedlige indekser i forhold til det aritmetiske gennemsnit af tolv månedlige indekser for den foregående periode; i det år, der sluttede i januar 1998, var de tre medlemsstater, der nåede de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, Frankrig, Irland og Østrig med inflationsrater på henholdsvis 1,2 %, 1,2 % og 1,1 %; der blev i Kommissionens og EMI's beretninger anvendt en referenceværdi, der er beregnet som det simple aritmetiske gennemsnit af inflationstakterne i de tre medlemsstater, der opnåede de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 1,5 procentpoint; referenceværdien i det år, der sluttede i januar 1998, var 2,7 %;
- (7) i overensstemmelse med artikel 2 i protokol nr. 6 til traktaten betyder kriteriet vedrørende den offentlige budgetstilling som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, andet led, at medlemsstaten på tidspunktet for Rådets igangværende vurdering ikke er omfattet af en rådsafgørelse som omhandlet i traktatens artikel 104 C, stk. 6, om, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud;
- (8) i overensstemmelse med artikel 5 i protokol nr. 6 til traktaten tilvejebringer Kommissionen de statistiske data, der skal bruges til at vurdere opfyldelsen af konvergenskriterierne; Kommissionen tilvejebragte data med henblik på forberedelsen af denne henstilling; budgetdataene blev tilvejebragt af Kommissionen, efter at medlemsstaterne inden den 1. marts 1998 havde foretaget indberetninger i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 3605/93 ⁽²⁾;
- (9) i anden fase af ØMU har Irland og Luxembourg ikke været omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud; ved beslutning af 27. juni 1996 efter artikel 104 C, stk. 12, ophævede Rådet sin tidligere afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud i Danmark; ved beslutninger af 30. juni 1997 efter artikel 104 C, stk. 12, ophævede Rådet sine tidligere afgørelser om et uforholdsmæssigt stort underskud i Nederlandene og Finland; ved beslutninger af 1. maj 1998 efter artikel 104 C, stk. 12, ophævede Rådet sine tidligere afgørelser om et uforholdsmæssigt stort underskud i Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien, Østrig, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige;
- (10) i overensstemmelse med artikel 3 i protokol nr. 6 til traktaten betyder kriteriet vedrørende deltagelse i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, tredje led, at en medlemsstat har overholdt de normale udsvingsmargener i Det Europæiske Monetære Systems valutakursmekanisme uden alvorlige spændinger i mindst de seneste to år før undersøgelsen; medlemsstaten må især ikke i samme periode på eget initiativ have devalueret sin valutas bilaterale centralkurs over for en anden medlemsstats valuta; Kommissionen og EMI har ved vurderingen af opfyldelsen af dette kriterium i deres beretninger undersøgt toårsperioden indtil udgangen af februar 1998 og har taget hensyn til den beslutning, medlemsstaternes ministre og centralbankchefer traf i august 1993 om midlertidigt at udvide udsvingsgrænserne inden for valutakursmekanismen fra $\pm 2,25\%$ til $\pm 15\%$ omkring de bilaterale centralkurser;
- (11) i overensstemmelse med artikel 4 i protokol nr. 6 til traktaten betyder kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne som nævnt i traktatens artikel 109 J, stk. 1, fjerde led, at en medlemsstat over en periode på et år før undersøgelsen har haft en gennemsnitlig langfristet nominel rentesats, som ikke overstiger den tilsvarende rentesats i de højst

⁽¹⁾ EFT L 257 af 27. 10. 1995, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 7.

tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, med mere end 2 procentpoint; for så vidt angår kriteriet vedrørende konvergens i rentesatserne, blev der anvendt sammenlignelige rentesatser for tiårige benchmarkstatsobligationer; med henblik på at vurdere opfyldelsen af rentekriteriet blev der i Kommissionens og EMI's beretninger anvendt en referenceværdi, der er beregnet som det simple aritmetiske gennemsnit af de lange rentesatser i de tre medlemsstater, der har nået de bedste resultater med hensyn til prisstabilitet, plus 2 procentpoint; referenceværdien i tolv månedersperioden indtil udgangen af januar 1998 var 7,8 %;

- (12) Det Forenede Kongerige har i overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 11 til traktaten meddelt Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase af ØMU den 1. januar 1999; som følge af denne meddelelse gælder bestemmelserne i punkt 4-9 i protokol nr. 11 for Det Forenede Kongerige, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke er gået over til tredje fase;
- (13) Danmark har i overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 12 til traktaten og den afgørelse, som stats- og regeringscheferne traf i Edinburgh i december 1992, meddelt Rådet, at det ikke vil deltage i tredje fase af ØMU; som følge af denne meddelelse gælder for Danmark alle de artikler og bestemmelser i traktaten og i ESCB-statutten, hvori der henvises til en dispensation;
- (14) som følge af ovennævnte meddelelser er det ikke nødvendigt, at Rådet foretager en vurdering i henhold til artikel 109 J, stk. 2, for Danmark og Det Forenede Kongerige;
- (15) på grundlag af disse henstillinger bekræfter Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, hvilke medlemsstater der opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta,

HAR ANBEFALET FØLGENDE:

AFSNIT 1

VURDERINGER

Artikel 1

Belgien

I Belgien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel

107 og 108 samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB).

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Belgien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien
- Belgien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Belgien har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den belgiske franc (BEF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Belgien har ikke på eget initiativ devalueret BEF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Belgien i gennemsnit på 5,7 %, hvilket er under referenceværdien.

Belgien har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Belgien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Artikel 2

Tyskland

I Tyskland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Tyskland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien
- Tyskland er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Tyskland har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den tyske mark (DEM) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Tyskland har ikke på eget initiativ devalueret DEM's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Tyskland i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Tyskland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Tyskland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Artikel 3

Grækenland

I Grækenland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Grækenland i det år, der sluttede i januar 1998, på 5,2 %, hvilket er over referenceværdien
- Rådet vedtog den 26. september 1994 en afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland, og denne afgørelse er ikke blevet ophævet
- Grækenlands valuta deltog ikke i valutakursmekanismen i toårsperioden indtil udgangen af februar 1998; i denne periode har den græske drakme (GRD) været relativt stabil i forhold til valutaerne i valutakursmekanismen, men den har i perioder været ude for spændinger, der er blevet modvirket af midlertidige forhøjelser af de indenlandske rentesatser og af intervention på valutamarkedene. GRD indtrådte i valutakursmekanismen i marts 1998
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå de langfristede rentesatser i Grækenland i gennemsnit på 9,8 %, hvilket er over referenceværdien.

Grækenland opfylder ingen af konvergenskriterierne i de fire led i artikel 109 J, stk. 1.

Grækenland opfylder derfor ikke de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Artikel 4

Spanien

I Spanien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Spanien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien
- Spanien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Spanien har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den spanske peseta (ESP) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Spanien har ikke på eget initiativ devalueret ESP's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Spanien i gennemsnit på 6,3 %, hvilket er under referenceværdien.

Spanien har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Spanien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Artikel 5

Frankrig

I Frankrig er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Frankrig i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,2 %, hvilket er under referenceværdien
- Frankrig er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Frankrig har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den franske franc (FRF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Frankrig har ikke på eget initiativ devalueret FRF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Frankrig i gennemsnit på 5,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Frankrig har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Frankrig opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 6***Irland**

I Irland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Irland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,2 %, hvilket er under referenceværdien
- i anden fase af ØMU har Irland ikke været omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Irland har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har det irske pund (IEP) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og IEP's bilaterale centralkurs har ikke været devalueret over for andre medlemsstaters valutaer; den 16. marts 1998 blev IEP's bilaterale centralkurs opskrevet med 3 % i forhold til alle de øvrige valutaer i valutakursmekanismen på de irske myndigheders anmodning
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Irland i gennemsnit på 6,2 %, hvilket er under referenceværdien.

Irland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Irland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 7***Italien**

I Italien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Italien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien
- Italien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Italien genindtrådte i valutakursmekanismen i november 1996; i perioden fra marts 1996 til november 1996 apprecierede den italienske lire (ITL) over for valutaerne i valutakursmekanismen; siden ITL's genindtræden i valutakursmekanismen har den ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Italien har

ikke på eget initiativ devalueret ITL's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Italien i gennemsnit på 6,7 %, hvilket er under referenceværdien.

Italien opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led; med hensyn til kriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led, har ITL, skønt den først genindtrådte i valutakursmekanismen i november 1996, udvist tilstrækkelig stabilitet i de sidste to år. Af disse grunde har Italien opnået en høj grad af vedvarende konvergens.

Italien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 8***Luxembourg**

Luxembourg har taget alle nødvendige skridt for at gøre den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Luxembourg i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien
- i anden fase af ØMU har Luxembourg ikke været omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Luxembourg har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den luxembourgske franc (LUF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Luxembourg har ikke på eget initiativ devalueret LUF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå de langfristede rentesatser i Luxembourg i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Luxembourg har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Luxembourg opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 9***Nederlandene**

I Nederlandene er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Nederlandene i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien
- Nederlandene er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Nederlandene har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den nederlandske gylde (NLG) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Nederlandene har ikke på eget initiativ devalueret NLG's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Nederlandene i gennemsnit på 5,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Nederlandene har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Nederlandene opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 10***Østrig**

I Østrig er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Østrig i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,1 %, hvilket er under referenceværdien
- Østrig er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Østrig har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den østrigske schilling (ATS) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Østrig har ikke på eget initiativ devalueret ATS's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Østrig i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Østrig har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Østrig opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 11***Portugal**

I Portugal er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Portugal i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien
- Portugal er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Portugal har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den portugisiske escudo (PTE) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Portugal har ikke på eget initiativ devalueret PTE's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Portugal i gennemsnit på 6,2 %, hvilket er under referenceværdien.

Portugal har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Portugal opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

*Artikel 12***Finland**

I Finland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Finland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,3 %, hvilket er under referenceværdien

- Finland er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Finland har været medlem af valutakursmekanismen siden oktober 1996; i perioden fra marts 1996 til oktober 1996 apprecierede den finske mark (FIM) over for valutaerne i valutakursmekanismen; siden deltagelsen i valutakursmekanismen har FIM ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Finland har ikke på eget initiativ devalueret FIM's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Finland i gennemsnit på 5,9 %, hvilket er under referenceværdien.

Finland opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led; med hensyn til kriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led, har FIM, skønt den først indtrådte i valutakursmekanismen i oktober 1996, udvist tilstrækkelig stabilitet i de sidste to år. Af disse grunde har Finland opnået en høj grad af vedvarende konvergens.

Finland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Artikel 13

Sverige

I Sverige er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, ikke forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Sverige i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,9 %, hvilket er under referenceværdien
- Sverige er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Sveriges valuta har aldrig deltaget i valutakursmekanismen; i den undersøgte toårsperiode har den svenske krone (SEK) udvist udsving over for valutaerne i valutakursmekanismen, hvilket blandt andet afspejler fraværet af en målsætning for valutakursen

- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rente i Sverige i gennemsnit på 6,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Sverige opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led, men opfylder ikke konvergenskriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led.

Sverige opfylder derfor ikke de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

AFSNIT 2

KONKLUSIONER

Artikel 14

På baggrund af ovenstående konkluderer Rådet, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta. Rådet anbefaler, at Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne bekræfter, at de nævnte medlemsstater opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta den 1. januar 1999.

AFSNIT 3

OFFENTLIGGØRELSE

Artikel 15

Denne henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 1. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand

**UDKAST TIL ERKLÆRING FRA RÅDET (ØKONOMI OG FINANS) OG
MINISTRENE, FORSAMLET I RÅDET**

udsendt den 1. maj 1998

1. Den 1. januar 1999 bliver euroen til virkelighed som kulmination på en proces, der har tilvejebragt de nødvendige økonomiske betingelser for en vellykket indførelse af den fælles valuta. Rådet (økonomi og finans) og ministrene, forsamlet i Rådet, hilser med tilfredshed de betydelige fremskridt, der er gjort i alle medlemsstater i retning af prisstabilitet og sundere offentlige finanser. Konvergensprocessen har bidraget til at skabe en høj grad af valutakursstabilitet og historisk lave rentesatser og dermed til at forbedre de økonomiske vilkår for vore økonomier.
 - Vil vi sikre, at de nationale budgetmål for 1998 efterleves fuldt ud, om nødvendigt ved rettidigt at foretage korrigerende foranstaltninger.
 - Rådet vil vurdere medlemsstaternes budgetplaner for 1999 på et tidligt stadium i lyset af stabilitets- og vækstpagtens rammer og mål.
2. Indførelsen af den fælles valuta vil yderligere forbedre betingelserne for en stærk, vedvarende og ikke-inflationær vækst, der kan skabe flere arbejdspladser og en højere levestandard. Den fjerner valutakursrisikoen blandt de deltagende medlemsstater, nedbringer transaktionsomkostningerne, skaber et bredere og mere effektivt finansielt marked og øger prisgennemsigtigheden og konkurrencen. Den udgør dermed det afgørende skridt i retning af et virkeligt indre marked.
3. Vi, ministre, er fast besluttet på at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre de fulde gevinster af Den Økonomiske og Monetære Union og det indre marked — i alle vore borgeres interesse. Disse foranstaltninger omfatter snævre samordning af de økonomiske politikker. Vi er overbeviste om, at der med en fuldstændig udmøntning af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Dublin, Amsterdam og Luxembourg skabes et solidt grundlag for en varig høj grad af finansiell stabilitet og for en velfungerende ØMU.
 - For så vidt angår disse to første punkter har ministrene fra de lande, som deltager i euro-området, besluttet at mødes uformelt i løbet af de kommende måneder for at begynde deres overvågningsarbejde i overensstemmelse med resolutionen fra Det Europæiske Råd i Luxembourg.
 - Udvikler de økonomiske betingelser sig mere positivt end forventet, vil medlemsstaterne benytte lejligheden til yderligere at konsolidere deres budgetter med henblik på at opfylde det mellemfristede mål om offentlige finanser tæt på balance eller i overskud — hvilket er en del af stabilitets- og vækstpagtens forpligtelser.
 - Jo større en procentdel af BNP de deltagende medlemsstaters offentlige gæld udgør, desto større må disse medlemsstaters indsats være for hurtigt at nedbringe gældskvoten. I dette øjemed bør der ud over at fastholde et passende overskud på den primære budgetbalance i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagtens forpligtelser og mål også træffes andre foranstaltninger med henblik på at nedbringe bruttogælden. Endvidere vil statsgældspolitik gøre budgetterne mindre sårbare.
 - Hver enkelt minister forpligter sig til senest ved udgangen af 1998 at fremlægge et nationalt stabilitets- eller konvergensprogram, som afspejler disse vigtige elementer.
4. I de kommende år vil en stærk, vedvarende og ikke-inflationær vækst fortsat i alle medlemsstater være baseret på økonomisk konvergens. Desuden er sunde og holdbare offentlige finanser en forudsætning for vækst og øget beskæftigelse. Midlet til at nå dette mål og til at øge råderummet i de nationale budgetter med henblik på at klare fremtidige udfordringer er stabilitets- og vækstpagten.
5. I overensstemmelse med denne pagt vil vi den 1. juli 1998 begynde at gennemføre forordningen om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker⁽¹⁾ på følgende måde:
 6. Rådet slår på ny fast, at det er og bliver medlemsstaterne selv, som har ansvaret for at konsolidere budgetterne, og at Fællesskabet i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 104 B, stk. 1, især hverken hæfter for eller påtager sig medlemsstaternes forpligtelser. Med forbehold af traktatens mål og bestemmelser er der enighed om, at Den Økonomiske og Monetære Union som sådan ikke kan bruges som argument for specifikke finansielle overførsler.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 (EFT L 209 af 2. 8. 1997, s. 1).

7. Vore bestræbelser på at konsolidere budgetterne vil blive ledsaget af en øget indsats for at gøre vore økonomier mere effektive, således at der skabes et gunstigere klima for vækst, høj beskæftigelse og social samhørighed. I den forbindelse ser vi frem til vort forestående møde om Den Økonomiske og Monetære Union med arbejdsmarkedets parter. Sammen med arbejdsmarkedets parter og alle andre berørte parter vil vi tage alle nødvendige initiativer for at skabe betingelserne for at kunne bekæmpe arbejdsløsheden, især blandt unge, langtidsledige og personer uden kompetencegivende uddannelse. I forlængelse af konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Luxembourg forpligter vi os til at gøre vort for hurtigt at udmønte de nationale handlingsplaner for beskæftigelse, som er udarbejdet på baggrund af retningslinjerne for beskæftigelse. Rådet (økonomi og finans) vil vurdere disse planer som led i forberedelserne til Det Europæiske Råds møde i Cardiff og efterfølgende møder i Det Europæiske Råd.
8. Vi vil især bestræbe os på i højere grad at få vækst til at give sig udslag i flere arbejdspladser. Vi vil derfor lægge vægt på strukturreformer, der bl.a. tager sigte på:
- at gøre vare-, arbejds- og kapitalmarkederne mere effektive
 - at forbedre arbejdsmarkedernes tilpasningsevne, så de i højere grad afspejler løn- og produktivitsudviklingen
 - at sikre, at de nationale undervisnings- og uddannelsessystemer er effektive og relevante i forhold til arbejdsmarkedet
 - at søge at fremme en iværksætterkultur ved især at fjerne administrative hindringer for iværksættere
 - at muliggøre lettere adgang til kapitalmarkederne og til risikovillig kapital, især for små og mellemstore virksomheder
 - at øge skatte- og afgiftssystemets effektivitet og undgå skadelig skattekonkurrence
 - at se på alle aspekter af de sociale sikringsordninger i lyset af den aldrende befolkning.
9. Rådet agter at indføre en enkel procedure — i fuld overensstemmelse med nærhedsprincippet — til overvågning af de fremskridt, der gøres med hensyn til økonomiske reformer. Fra næste år vil de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik blive udarbejdet på grundlag af korte vurderinger fra medlemsstaterne og Kommissionen vedrørende fremskridt og planer for så vidt angår vare- og kapitalmarkederne samt handlingsplanerne for beskæftigelse.
-

RÅDETS BESLUTNING

af 3. maj 1998

i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 4

(98/317/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 J, stk. 4,

under henvisning til beretning fra Kommissionen,

under henvisning til beretning fra Det Europæiske Monetære Institut,

under henvisning til Rådets henstillinger af 1. maj 1998,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (¹), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) indledes i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 4, den 1. januar 1999;
- (2) Rådet har den 1. maj 1998 i overensstemmelse med traktatens artikel 109 J, stk. 2, på grundlag af beretninger fra Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut om medlemsstaternes opfyldelse af deres forpligtelser med hensyn til virkeliggørelsen af ØMU vurderet, om hver enkelt medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta, og har anbefalet Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne følgende konklusioner:

Belgien

I Belgien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB).

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenzkriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Belgien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien

(¹) Udtalelse afgivet den 2. maj 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

- Belgien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

- Belgien har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den belgiske franc (BEF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Belgien har ikke på eget initiativ devalueret BEF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Belgien i gennemsnit på 5,7 %, hvilket er under referenceværdien.

Belgien har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Belgien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Tyskland

I Tyskland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statuten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenzkriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Tyskland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien

- Tyskland er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

- Tyskland har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den tyske mark (DEM) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Tyskland har ikke på eget initiativ devalueret DEM's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Tyskland i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Tyskland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når henses til alle fire kriterier.

Tyskland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Grækenland

I Grækenland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Grækenland i det år, der sluttede i januar 1998, på 5,2 %, hvilket er over referenceværdien
- Rådet vedtog den 26. september 1994 en afgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud i Grækenland, og denne afgørelse er ikke blevet ophævet
- Grækenlands valuta deltog ikke i valutakursmekanismen i toårsperioden indtil udgangen af februar 1998; i denne periode har den græske drakme (GRD) været relativt stabil i forhold til valutaerne i valutakursmekanismen, men den har i perioder været ude for spændinger, der er blevet modvirket af midlertidige forhøjelser af de indenlandske rentesatser og af intervention på valutamarkedene. GRD indtrådte i valutakursmekanismen i marts 1998
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå de langfristede rentesatser i Grækenland i gennemsnit på 9,8 %, hvilket er over referenceværdien.

Grækenland opfylder ingen af konvergenskriterierne i de fire led i artikel 109 J, stk. 1.

Grækenland opfylder derfor ikke de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Spanien

I Spanien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Spanien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien.
- Spanien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Spanien har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den spanske peseta (ESP) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Spanien har ikke på eget initiativ devalueret ESP's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Spanien i gennemsnit på 6,3 %, hvilket er under referenceværdien.

Spanien har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Spanien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Frankrig

I Frankrig er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Frankrig i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,2 %, hvilket er under referenceværdien
- Frankrig er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Frankrig har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den franske franc (FRF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Frankrig har ikke på eget initiativ devalueret FRF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Frankrig i gennemsnit på 5,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Frankrig har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Frankrig opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Irland

I Irland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Irland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,2 %, hvilket er under referenceværdien
- i anden fase af ØMU har Irland ikke været omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Irland har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har det irske pund (IEP) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og IEP's bilaterale centralkurs har ikke været devalueret over for andre medlemsstaters valutaer; den 16. marts 1998 blev IEP's bilaterale centralkurs opskrevet med 3 % i forhold til alle de øvrige valutaer i valutakursmekanismen på de irske myndigheders anmodning
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Irland i gennemsnit på 6,2 %, hvilket er under referenceværdien.

Irland har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Irland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Italien

I Italien er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Italien i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien
- Italien er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

- Italien genindtrådte i valutakursmekanismen i november 1996; i perioden fra marts 1996 til november 1996 apprecierede den italienske lire (ITL) over for valutaerne i valutakursmekanismen; siden ITL's genindtræden i valutakursmekanismen har den ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Italien har ikke på eget initiativ devalueret ITL's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Italien i gennemsnit på 6,7 %, hvilket er under referenceværdien.

Italien opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led; med hensyn til kriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led, har ITL, skønt den først genindtrådte i valutakursmekanismen i november 1996, udvist tilstrækkelig stabilitet i de sidste to år. Af disse grunde har Italien opnået en høj grad af vedvarende konvergens.

Italien opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Luxembourg

Luxembourg har taget alle nødvendige skridt for at gøre den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Luxembourg i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,4 %, hvilket er under referenceværdien
- i anden fase af ØMU har Luxembourg ikke været omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Luxembourg har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den luxembourgiske franc (LUF) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Luxembourg har ikke på eget initiativ devalueret LUF's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå de langfristede rentesatser i Luxembourg i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Luxembourg har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Luxembourg opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Nederlandene

I Nederlandene er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

— lå den gennemsnitlige inflationstakt i Nederlandene i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien

— Nederlandene er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

— Nederlandene har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den nederlandske gylden (NLG) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Nederlandene har ikke på eget initiativ devalueret NLG's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

— i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Nederlandene i gennemsnit på 5,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Nederlandene har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Nederlandene opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Østrig

I Østrig er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

— lå den gennemsnitlige inflationstakt i Østrig i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,1 %, hvilket er under referenceværdien

— Østrig er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

— Østrig har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den østrigske schilling (ATS) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Østrig har ikke på eget initiativ devalueret ATS's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

— i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Østrig i gennemsnit på 5,6 %, hvilket er under referenceværdien.

Østrig har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Østrig opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Portugal

I Portugal er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

— lå den gennemsnitlige inflationstakt i Portugal i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,8 %, hvilket er under referenceværdien

— Portugal er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud

— Portugal har deltaget i valutakursmekanismen i de sidste to år; i den periode har den portugisiske escudo (PTE) ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Portugal har ikke på eget initiativ devalueret PTE's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer

— i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Portugal i gennemsnit på 6,2 %, hvilket er under referenceværdien.

Portugal har opnået en høj grad af vedvarende konvergens, når der henses til alle fire kriterier.

Portugal opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Finland

I Finland er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Finland i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,3 %, hvilket er under referenceværdien
- Finland er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Finland har været medlem af valutakursmekanismen siden oktober 1996; i perioden fra marts 1996 til oktober 1996 apprecierede den finske mark (FIM) over for valutaerne i valutakursmekanismen; siden deltagelsen i valutakursmekanismen har FIM ikke været udsat for alvorlige spændinger, og Finland har ikke på eget initiativ devalueret FIM's bilaterale centralkurs over for andre medlemsstaters valutaer
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rentesats i Finland i gennemsnit på 5,9 %, hvilket er under referenceværdien.

Finland opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led; med hensyn til kriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led, har FIM, skønt den først indtrådte i valutakursmekanismen i oktober 1996, udvist tilstrækkelig stabilitet i de sidste to år. Af disse grunde har Finland opnået en høj grad af vedvarende konvergens.

Finland opfylder derfor de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

Sverige

I Sverige er den nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, ikke forenelig med traktatens artikel 107 og 108 samt med ESCB-statutten.

For så vidt angår opfyldelsen af det konvergenskriterium, der er anført i traktatens artikel 109 J, stk. 1:

- lå den gennemsnitlige inflationstakt i Sverige i det år, der sluttede i januar 1998, på 1,9 %, hvilket er under referenceværdien
- Sverige er ikke omfattet af en rådsafgørelse om et uforholdsmæssigt stort underskud
- Sveriges valuta har aldrig deltaget i valutakursmekanismen; i den undersøgte toårsperiode har den svenske krone (SEK) udvist udsving over for valutaerne i valutakursmekanismen, hvilket blandt andet afspejler fraværet af en målsætning for valutakursen
- i det år, der sluttede i januar 1998, lå den langfristede rente i Sverige i gennemsnit på 6,5 %, hvilket er under referenceværdien.

Sverige opfylder konvergenskriterierne i artikel 109 J, stk. 1, første, andet og fjerde led, men opfylder ikke konvergenskriteriet i artikel 109 J, stk. 1, tredje led.

Sverige opfylder derfor ikke de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta.

- (3) På grundlag af en samlet vurdering af hver enkelt medlemsstat og under hensyntagen til ovennævnte beretninger fra Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut, udtalelsen fra Europa-Parlamentet samt Rådets anbefalinger af 1. maj 1998 finder Rådet i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne, at Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta;
- (4) Grækenland og Sverige opfylder endnu ikke de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta; der indrømmes derfor Grækenland og Sverige en dispensation som defineret i traktatens artikel 109 K;
- (5) Det Forenede Kongerige har i overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 11 til traktaten meddelt Rådet, at det ikke agter at gå over til tredje fase af ØMU den 1. januar 1999; som følge af denne meddelelse gælder bestemmelserne i punkt 4-9 i protokol nr. 11 for Det Forenede Kongerige, såfremt og så længe Det Forenede Kongerige ikke er gået over til tredje fase;
- (6) Danmark har i overensstemmelse med punkt 1 i protokol nr. 12 til traktaten og den afgørelse, som stats- og regeringscheferne traf i Edinburgh i

december 1992, meddelt Rådet, at Danmark ikke vil deltage i tredje fase af ØMU; som følge af denne meddelelse gælder for Danmark alle de artikler og bestemmelser i traktaten og i ESCB-statutten, hvori der henvises til en dispensation;

- (7) som følge af ovennævnte meddelelser er det ikke nødvendigt, at Rådet foretager en vurdering i henhold til artikel 109 J, stk. 2, for Danmark og Det Forenede Kongerige —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrig, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal og Finland

opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af den fælles valuta den 1. januar 1999.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Artikel 3

Denne beslutning offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1998.

På Rådets vegne

T. BLAIR

Formand

RÅDETS HENSTILLING

af 3. maj 1998

om udnævnelse af formanden og næstformanden for Den Europæiske Centralbank samt de øvrige medlemmer af dennes direktion

(98/318/EF)

RÅDETS FOR DEN EUROPÆISKE UNION —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 109 A, stk. 2, og artikel 109 L, stk. 1, andet led, og artikel 50 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank,

INDSTILLER:

1. Wim DUISENBERG som formand for Den Europæiske Centralbank for en periode på otte år.
2. Christian NOYER som næstformand for Den Europæiske Centralbank for en periode på fire år.
3. Otmar ISSING som medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion for en periode på otte år.
4. Tommaso PADOA SCHIOPPA som medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion for en periode på syv år.
5. Eugenio DOMINGO SOLANS som medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion for en periode på seks år.
6. Sirkka HÄMÄLÄINEN som medlem af Den Europæiske Centralbanks direktion for en periode på fem år.

Denne henstilling forelægges med henblik på afgørelse for regeringerne for de medlemsstater på stats- og regeringschefsniveau, der vedtager den fælles valuta, efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet for Det Europæiske Monetære Institut.

Denne henstilling offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. maj 1998.

På Rådets vegne

G. BROWN

Formand
